Liturgie

Hervormde Gemeente
Nieuwerkerk aan den IJssel

Liturgie voor de eredienst op zondag 27 september 2026 om 09:30 in de Oude Kerk.
Voorganger: *ds. H. van Dam*

Zingen: Psalm 90 (Oude Berijming)
1 Gij zijt, o *HEER, van d' allervroegste* jaren
Voor *ons ge*weest een *toevlucht in* gev*a*ren.
Eer *berg en* rots uit *niet geboren* waren,
Eer *d' aarde* rustt' op *hare grondpi*laren
Van eeuwig*heid, o God Die* eeuwig leeft,
Zijt Gij de *God, Die eind noch* oorsprong heeft!

Stil gebed
Votum en Groet

Zingen: Psalm 90 (Oude Berijming)
6 Helaas, het *best van onze beste* dagen
Baart *dikwijls* smart, geeft *dikwijls stof* tot *kla*gen
Daar *zorg, ver*driet en *jammerlijke* plagen
Steeds, *beurt om* beurt, de *matte ziel door*knagen.
De levens*draad wordt schielijk* afgesneen
Wij schenen *sterk, en ach, wij* vliegen heen.

9 Laat Uw ge*na ons met haar troost ver*rijken,
En *laat Uw* werk aan *Uwe knech*ten *blij*ken,
Uw *heerlijk*heid niet *van hun kindren* wijken
Uw *liefd', Uw* macht be*hoed' ons voor be*zwijken.
Sterk onze *hand, en zegen* onze vlijt
Bekroon ons *werk, en nu, en* t' allen tijd'.

Lezing van de Wet

Zingen: Psalm 119 (Oude Berijming)
62 Mijn *ogen* zijn be*zweken, rood ge*schreid,
In *'t uitzien* naar Uw *heil met heet ver*langen,
Het *heil, aan* mij recht*vaardig toege*zeid
Ai, *wis dan* toch de *tranen van mijn* wangen
Doe *bij Uw* knecht, naar *Uw goedgunstig*heid
Leer *mij Uw* wet, dan *zal ik troost ont*vangen.

73 Ik *riep U* aan, o *HEER, met al mijn* hart
Ver*hoor mij,* en ik *zal Uw wet be*waren
Ik *riep U* aan, in *druk en leed ver*ward
Ver*los mijn* ziel uit *angsten en ge*varen
Dan *houd ik* Uw ge*tuignis, en in* smart
Zal *ik daar* troost en *wijsheid uit ver*garen.

Gebed om de opening van het Woord

Schriftlezing: Johannes 11 vers 28 - 46

[28] En na dit gezegd te hebben ging zij weg en riep Maria, haar zuster, onopgemerkt en zei: De Meester is er en Hij roept u.
[29] Zodra die *dat* hoorde, stond zij snel op en ging naar Hem toe.
[30] Jezus nu was nog niet in het dorp gekomen, maar was op de plaats waar Martha Hem tegemoetgekomen was.
[31] Toen dan de Joden, die met haar in het huis waren en haar troostten, zagen dat Maria snel opstond en naar buiten ging, volgden zij haar en zeiden: Zij gaat naar het graf om daar te huilen.
[32] Zodra dan Maria kwam waar Jezus was, en Hem zag, viel zij aan Zijn voeten en zei tegen Hem: Heere, als U hier geweest was, zou mijn broer niet gestorven zijn.
[33] Toen Jezus haar dan zag huilen, en ook de Joden die met haar meekwamen, zag huilen, werd Hij heftig in de geest bewogen en raakte innerlijk in beroering.
[34] En Hij zei: Waar hebt u hem gelegd? Zij zeiden tegen Hem: Heere, kom het zien.
[35] Jezus weende.
[36] De Joden dan zeiden: Zie, hoe lief Hij hem had!
[37] En sommigen van hen zeiden: Kon Hij Die de ogen van de blinde geopend heeft, ook niet maken dat deze niet gestorven was?
[38] Jezus dan, opnieuw heftig bewogen in Zichzelf, kwam bij het graf. Het was een grot, en er was een steen op gelegd.
[39] Jezus zei: Neem de steen weg. Martha, de zuster van de gestorvene, zei tegen Hem: Heere, hij ruikt al, want hij ligt hier *al* voor de vierde dag.
[40] Jezus zei tegen haar: Heb Ik u niet gezegd dat u, als u gelooft, de heerlijkheid van God zult zien?
[41] Zij namen dan de steen weg waar de gestorvene lag. En Jezus hief de ogen omhoog en zei: Vader, Ik dank U dat U Mij verhoord hebt.
[42] En Ik wist dat U Mij altijd verhoort, maar ter wille van de menigte die om *Mij* heen staat, heb Ik *dit* gezegd, opdat zij geloven dat U Mij gezonden hebt.
[43] En toen Hij dit gezegd had, riep Hij met een luide stem: Lazarus, kom naar buiten!
[44] En de gestorvene kwam naar buiten, gebonden aan handen en voeten met grafdoeken, en zijn gezicht was omwonden met een zweetdoek. Jezus zei tegen hen: Maak hem los en laat hem weggaan.
[45] Velen dan van de Joden die naar Maria toe gekomen waren en gezien hadden wat Jezus gedaan had, geloofden in Hem.
[46] Maar sommigen van hen gingen naar de Farizeeën en zeiden tegen hen wat Jezus gedaan had.

Zingen: Psalm 39 (Oude Berijming)

3 O *HEER, ont*dek mijn *levenseind aan* mij,
Mijn *dagen zijn* bij U *ge*teld.
Ai, *leer mij* hoe ver*gankelijk ik* zij
Een *handbreed is* mijn tijd *ge*steld,
Ja, *die is* niets want, *schoon de* mens zich vleit,
De *sterkst, is* enkel *ijdel*heid.'

4 Gaat *niet de* mens, als *in een beeld, daar*heen,
Ge*lijk een scha*duw, die *ver*dwijnt?
Men *woelt ver*geefs men *brengt met zorg bij*een,
Al *wat op aard*' begeer*lijk* schijnt
En *niemand* is ver*zekerd,* wie eens al
Die *goedren* naar zich *nemen* zal.'

5 Nu *dan, o* HEER, wat *is 't, dat ik ver*wacht?
Mijn *hope staat* op U *al*leen.
Ver*los mij,* door Uw *onweerstaanbre* kracht,
Van *al mijn on*gerecht*tig*heen,
En *stel mij* niet, ge*trouwe* Toeverlaat,
Den *dwazen* stervling *tot een* smaad.

Prediking

Zingen: Weerklank 178 (Liederen bij het kerkelijk jaar)

1 Jezus leeft en ik met Hem!
Dood, waar is uw schrik gebleven?
Hem behoor ik en zijn stem
roept ook mij straks tot het leven,
opdat ik zijn licht aanschouw, -
dit is al waar ik op bouw.

2 Jezus leeft! Hem is het rijk
over al wat is gegeven.
En ik zal, aan Hem gelijk,
eeuwig heersen, eeuwig leven.
God blijft zijn beloften trouw, -
dit is al waar ik op bouw.

3 Jezus leeft! Hem is de macht.
Niets kan mij van Jezus scheiden.
Hij zal, als de vorst der nacht
mij tenakomt, voor mij strijden.
Drijft de vijand mij in 't nauw, -
dit is al waar ik op bouw.

4 Jezus leeft! Nu is de dood
mij de toegang tot het leven.
Troost en kracht in stervensnood
zal de Levende mij geven,
als ik stil Hem toevertrouw:
'Gij zijt al waar ik op bouw!'

Dankgebed en Voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen: Psalm 16 (Weerklank)

3 Getrouwe *HEER, Gij zijt mijn enig* goed,
Gij *zijt mijn* heil, mijn *erfdeel en mijn* beker.
Wat *Gij mij* toewees, *wordt* door U *be*hoed,
ik weet bij *U mijn toekomst eeuwig* zeker.
Het *meetsnoer* viel voor *mij in schone* dreven:
het erfdeel *tot bekoring mij* ge*ge*ven.

4 Ik prijs de *HEER, die mij heeft onder*richt,
mijn *hart blijft* mij ook 's *nachts nog inzicht* geven.
Ik *stel de* HEER steeds *voor* mijn aan*ge*zicht
en wankel *niet, want Hij beschermt mijn* leven.
Dus *zal ik* juichend *U mijn vreugde* tonen,
ja, zelfs mijn *vlees zal immer vei*lig *wo*nen.

5 Gij, die mijn *ziel van dood en graf be*vrijdt,
be*hoedt mij* als uw *gunstgenoot voor* 't sterven:
ik *zal, door* U op 't *le*venspad *ge*leid,
de vreugde *van uw aangezicht be* rven.
Voor *immer* zal uw *rechterhand be*vatten
een over*vloed van kostelij*ke *schat*ten.

Zegen